

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Győrött, 2014. április 10. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A vesztegetés büntette miatt **vádlott** ellen indult büntetőügyben a Szombathelyi Törvényszék 2013. április 30. napján kihirdetett 13.B.31/2013/5. számú ítéletét **megváltoztatja.**

A 2012. évi C törvény értelmében a 3 rb vesztegetés büntette a Btk. 293.§ (1) és (2) bekezdése szerinti 3 rb hivatali vesztegetés büntettének minősül.

Ezért a vádlottat 1 (egy) év 6 (hat) hónap börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre és mellékbüntetésül 2 (kettő) év közügyek gyakorlásától eltiltásra ítéli.

A szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztésére vonatkozó rendelkezést mellőzi.

A vádlott legkorábban feltételes szabadságra büntetése kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja azzal, hogy a vádlott személyazonosító igazolványának száma:

I n d o k o l á s :

A Szombathelyi Törvényszék 13.B.31/2013/5. számú ítéletében vádlottat bűnösnek mondta ki 3 rb vesztegetés büntettében (Btk. 253.§ (1), (2) bekezdés). Ezért halmazati büntetésül 1 év, végrehajtásában 4 év próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre ítélte. Kötelezte a vádlottat a bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítélet ellen az elsőfokon eljáró ügyész a vádlott terhére súlyosításért jelentett be fellebbezést. Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, és a vádlottal szemben halmazati büntetesként végrehajtandó börtönbüntetést, mellékbüntetesként pedig közügyektől eltiltást szabjon ki.

Indokolása szerint a vádlott jelentős tárgyi súlyú, a közélet tisztaságát veszélyeztető bűncselekményt követett el, amikor három intézkedő rendőrt próbált rábírt arra, hogy hivatali kötelességüket megszegjék, és vele szemben ne tegyenek büntető feljelentést. Álláspontja szerint a törvényszék által hivatkozott enyhítő körülmények indokolják a

középmértéket el nem érő mértékű börtönbüntetés kiszabását, azonban nem támasztják alá, a büntetés célja annak végrehajtása nélkül is elérhető lenne.

Vádlott és védője tudomásul vették a döntést.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség Bf.154/2013/1-I. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az eljárási szabályok betartásával folytatta le a bizonyítási eljárást, a megállapított tényállás megalapozott. A törvényszék helyes következtetést vont le a vádlott büntetőjogi felelősségére, és a bűncselekmények jogi minősítése szintén törvényes.

A büntetés kiszabása során irányadó tényezők kapcsán rámutatott arra, hogy az elkövetés az ilyen jellegű bűncselekmények tipikus módja és az, hogy tényleges pénzátadásra nem került sor, a vádlott javára nem szolgálhat. Súlyosító körülmény viszont a korrupciós jellegű bűncselekmények elszaporodottsága. Véleménye szerint a terhelttel szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés végrehajtásának felfüggesztése teljesen indokolatlan. A cselekmény társadalomra veszélyességével a végrehajtandó szabadságvesztés büntetés kiszabása áll összhangban.

Összességében indítványozta, hogy az ítélet tábla a törvényszék ítéletét változtassa meg, és vádlottal szemben kiszabott börtönbüntetés tartamát emelje fel, a büntetés végrehajtásának felfüggesztésére vonatkozó rendelkezést mellőzze, és a közügyek gyakorlásától tiltsa el. Egyebekben helybenhagyási indítványt tett.

Az ítélet tábla nyilvános ülésén a fellebbviteli főügyészség képviselője az átirattal egyezően terjesztette elő indítványát, és az abban foglaltakat fenntartotta.

Kifejtette, hogy a korrupciós cselekmények aggasztó méreteket öltenek. A vádlott okmányok nélkül szállított külföldi állampolgárokat a tehergépkocsija rakterében, e bűncselekmény leplezése érdekében pénzt ajánlott a rendőröknek. A generális prevenciós céloknak az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés egyrészt tartamában nem felel meg, a középmértéktől való eltérés indokairól nem adott számot a törvényszék, másrészt elfogadhatatlan álláspontja szerint a szabadságvesztés büntetés felfüggesztése.

Rámutatott továbbá arra, hogy a jelenleg hatályos törvényi rendelkezések kedvezőbb elbírálást tesznek lehetővé, ezért indítványozta az elsőfokú ítélet megváltoztatását a 2012. évi C. törvény szerinti minősítését a bűncselekménynek, végrehajtandó szabadságvesztés büntetés és közügyektől eltiltás alkalmazását, továbbá a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjának meghatározását.

A védő perbeszédében előadta, hogy védence zavarodottságában követte el a vesztegetési cselekményt, őszinte, feltáró, beismerő vallomást tett, megbánó magatartást tanúsított, bocsánatot kért. Pénz nem volt a vádlottnál, pénzátadásra nem került sor. Hangsúlyozta az enyhítő körülményeket, köztük a vádlott családi körülményeit, édesanyja, lánytestvére egészségi állapotát, azt, hogy nyolcan élnek együtt, anyagilag támogatja hozzátartozóit, saját kiskorú gyermeke eltartásáról is gondoskodik. Védence céget alapított, gipszkartonozással foglalkozik, Németországban is vállalt munkát. A társadalmi normákat betartva él és dolgozik, ezért esetében a speciális prevenciót kell előtérbe helyezni. Csatolta az enyhítő

körülmények alátámasztására szolgáló iratokat és mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

Vádlott az utolsó szó jogán csatlakozott a védője által előadottakhoz. Megbánásának adott hangot a vesztegetés kapcsán, és elmondta azt is, hogy fontos számára a munkája, csak így tudja segíteni a családját, és a megélhetésüket biztosítani.

Előadta, hogy a Körmendi Járásbíróság 2014. március 10. napján 2 év 6 hónap börtönbüntetésre ítélte embercsempészet büntette miatt, a határozat nem jogerős.

Az ítéletábra a bejelentett fellebbezésre tekintettel az elsőfokú ítéletet, az azt megelőző bírósági eljárással együtt felülbírált a Be. 348.§ (1) bekezdése szerint.

Megállapította, hogy az ügyészi fellebbezés alapos.

Az elsőfokú bíróság a büntetőeljárás szabályokat megtartva, megfelelő körben és törvényesen folytatta le az eljárást. Ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, a rendelkezésre álló bizonyítékokat feltárta, azokat egyenként és összességében is értékelte, az ellentétek feloldását megkísérelte. Indokolási kötelezettségének eleget tett.

A Szombathelyi Törvényszék a tényállás megállapítása során a vádlott és a tanúk vallomásait, a feljelentés, a rendőri jelentés tartalmát figyelembe vette.

Értékelte a vádlott tárgyaláson tett feltáró, beismerő vallomását, amely szerint meg volt zavarodva, nem is tudta, hogy mit tesz, kiskorú gyermekéhez ment volna haza, pénz sem volt nála, és igazából csak egy rendőrhöz intézte a szavait.

G.A. és **S.G.** a közvetlen közelében tartózkodtak vádlottnak, amikor elhangzott a terhelt részéről az ügy más módon, pénzzel való elintézési lehetőségének a felvetése. Az intézkedésnél jelen lévő **B.S.** szintén megerősítette, hogy a kijelentést hallotta. Erről a tanúk egybehangzóan nyilatkoztak az eljárás során.

Figyelemmel volt továbbá az elsőfokú bíróság a feljelentés, a rendőri jelentés tartalmára és a rendelkezésre álló egyéb adatokra.

Fentiekre tekintettel - a rendelkezésre álló bizonyítékok feltárását, mérlegelését követően - megalapozott tényállást állapított meg, amelyet csupán annyiban szükséges kiegészíteni, hogy időközben **vádlottat** a Körmendi Járásbíróság 2014. március 10. napján nem jogerősen 2 év 6 hónap börtönbüntetésre ítélte embercsempészes büntette miatt. Ezzel a korrekcióval a tényállás mentes a Be. 351.§ (2) bekezdésében írt hibáktól, hiányosságoktól, így a felülbírálat alapját képezte.

Vádlott bűnösségére levont következtetés törvényes, a terhére megállapított bűncselekmény minősítése megfelel az 1978. évi IV. törvény rendelkezéseinek.

Az ítéletábra a Btk. 2.§-ában írtakra figyelemmel megvizsgálta, hogy az elkövetéskor, vagy a másodfokú elbíráláskor hatályos törvény szerint bírálendő-e el a vádlott cselekménye, melyik jogszabály kedvezőbb a számára. Ennek során az ítéletábra megállapította, hogy a feltételes szabadságra bocsátás szabályozása a 2012. évi C. törvény 38.§ (2) bekezdés a./

pontja értelmében - mely szerint annak legkorábbi időpontja a büntetés kétharmad részének kitöltését követő nap - kedvezőbb, mint az elkövetéskor hatályban lévő 1978. évi IV. törvény 46.§ (2) bekezdésében foglaltak, mely értelmében az elítélt a börtönben végrehajtandó büntetésének legalább háromnegyed részének letöltését követően kerülhet olyan helyzetbe, hogy a büntetés-végrehajtási bíró dönthesse a feltételes szabadságra bocsátásról. Az elbíráláskor hatályos törvény kedvezőbb voltát támasztja alá a Kúria 4/2013. (X.14.) BK véleménye is.

A Btk. 2012. évi C. törvény jogszabályi hivatkozása szerint a vádlott cselekményének minősítése és megnevezése 3 rb hivatali vesztegetés büntette a Btk. 293.§ (1), (2) bekezdése szerint.

A bűncselekmény törvényi tényállási elemei maradéktalanul megvalósultak, és a rendbeliség megállapítása szintén megfelelő.

Az ítéletábra álláspontja szerint az elsőfokú bíróság jogi indokolása helyénvaló.

Vádlottal szemben három rendőr intézkedett, akiknek jogtalan előnyt ígért, hogy hivatali kötelezettségüket megszegjék.

Az aktív vesztegetés a jogtalan előny ígéretével már befejeződik, tehát az az elkövető, aki az őt tetten érő rendőröknek pénzt ígér, és arra kéri őket, hogy ne tegyenek ellene feljelentést, a hivatali vesztegetés befejezett büntettét valósítja meg. Az aktív vesztegetés befejezettségéhez még az ígért elfogadása sem szükséges, és annak sincs jelentősége, hogy a pénzátadás valójában megtörténik vagy sem. Bűnhalmazat valósul meg, ha a hivatali vesztegetésre vonatkozó ajánlatot több rendőrnek tesz meg. A vádlott három rendőrnek tette meg az ajánlatát, ekként 3 rb hivatali vesztegetés büntette valósult meg. Annak nincs jelentősége, hogy a vádlottnál nem volt pénz, ez nem befolyásolja a bűncselekmény megállapíthatóságát.

A büntetéskiszabási tényezőket túlnyomó részt helyesen tárta fel az elsőfokú bíróság. Az ítéletábra osztotta a fellebbviteli főügyészség álláspontját a tekintetben, hogy enyhítő körülményként az elkövetés módja a vádlott javára nem értékelhető, azonban mindenképpen további súlyosító körülmény a korrupciós jellegű bűncselekmények országos elszaporodottsága.

Az elkövetéskor és az elbíráláskor hatályos anyagi jogszabályok szerint is irányadó volt a középértékes büntetéskiszabás, amelytől való eltérést a törvényszék az enyhítő körülmények túlsúlyára utalással indokolt. Ugyancsak az enyhítő körülményeket hívta fel, amikor a törvényi minimumban megállapított szabadságvesztés végrehajtását felfüggesztette.

Valóban enyhítő tényező a vádlotti beismerő vallomás - amely azonban nem tekinthető teljes körűnek, hiszen nem egy, hanem három rendőrt akart megvesztegetni -, és kétségtelenül enyhítőleg hat a vádlott rendezett életvitele, személyi, családi körülményei.

Mindezek az ítéletábra megítélése szerint lehetővé teszik a középértékhez képest alacsonyabb tartamban való meghatározását a joghátránynak, azonban annak súlyosítása

mindenképpen indokolt az ügyészi fellebbezés iránya szerint, nem elégséges a törvényi minimumban való meghatározása.

Ugyancsak osztotta a fellebbviteli főügyészség álláspontját a tekintetben az ítélőtábla, hogy a büntetési célokat a végrehajtandó szabadságvesztés fejezi ki megfelelően. **Vádlott** 3 rendbeli korrupciós bűncselekményt követett el, amelynek tárgyi súlya jelentős, ekként az egyéni megelőzés mellett az általános megelőzés jelentőségét is ki kell emelni. E mellett a büntetés végrehajtásának felfüggesztésének alátámasztására újabb indokok nem tárhatóak fel, csak ugyanazok, amelyek a büntetés mértékének meghatározásánál felhívott a törvényszék, amelyek újbóli, ismételt értékelésére nincs törvényes lehetőség.

Fentiekre figyelemmel a másodfokú bíróság a törvényi minimumot meghaladó mértékben, 1 év 6 hónapban határozta meg a szabadságvesztés büntetés tartamát - maximálisan figyelemmel a feltárt enyhítő tényezőkre -, amely az elbíráláskor hatályos Btk. 81.§ (2) bekezdése szerint halmazati büntetés, és a Btk. 37.§ (2) bekezdés a./ pontja szerint a végrehajtási fokozata börtön.

A fentiekben kifejtettek alapján az ítélőtábla a szabadságvesztés büntetés végrehajtásának felfüggesztésére vonatkozó rendelkezést mellőzte.

Vádlott az általa elkövetett bűncselekmény jellegére tekintettel méltatlan a Btk. 61.§ (1) bekezdés, 62.§ (1) bekezdése szerint a közügyek gyakorlására. Az ítélőtábla annak mértékét a szabadságvesztés tartamához igazodóan állapította meg.

A bíróság határozott ideig tartó szabadságvesztést alkalmazott, így kötelezően rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátásról, és a Btk. 38.§ (1) bekezdése szerint az ítéletben megállapította a feltételes szabadság legkorábbi időpontját.

Az ítélőtábla rögzítette a terhelt új személyazonosító igazolványának számát.

Az ítélet járulékos rendelkezései törvényesek.

Mindezek alapján az ítélőtábla a Szombathelyi Törvényszék ítéletét a rendelkező részben írtak szerint a Be. 372.§ (1) bekezdése alapján részben megváltoztatta, míg egyebekben a Be. 371.§ (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

Győr, 2014. április 10. napján

Dr.Zólyomi Csilla sk.
a tanács elnöke

.Csák Csilla sk.
a tanács tagja, előadó

.Németh Balázs sk.
a tanács tagja

Z á r a d é k :

Ez az ítélet és ezáltal a Szombathelyi Törvényszék 2013. április 30. napján kelt 13.B.31/2013/5. számú ítéletének meg nem változtatott része 2014. április 10. napján jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Győr, 2014. április 10. napján

. Zólyomi Csilla sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Kiadó: